

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/2/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3822203260
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3822203260.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Gabriely Janákovéj vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti J.: O., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, obidve zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, deti rodičov: matky Ing. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., 1. mája XXX/X, t.č. bytom R. N., N. XXX, zastúpenej JUDr. Dašou Taschovou, advokátkou so sídlom Prievidza, M. Mišíka I.2752/4A a otca O. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpeného Mgr. Miroslavom Pavlíkom, advokátom so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Podjavorinskej 1922/9, o úpravu práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie matky a otca maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/40/2022-85 zo dňa 17. októbra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti určenia vyživovacej povinnosti a vo výroku II. o zameškanom výživnom m e n í tak, že otec j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého O. sumou 200 eur mesačne a na výživu maloletej J. sumou 180 eur mesačne, vždy do 15. dňa kalendárneho mesiaca vopred, k rukám matky maloletých detí, s účinnosťou od 01.09.2022.

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie maloleté deti J. - O., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté deti v bežných veciach zastupovať a spravovať ich majetok a otcovi určil výživné na maloletého O. sumou 250 eur mesačne a maloletú J. sumou 220 eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred do rúk matky, s účinnosťou od 1.9.2022 (výrok I.). Zameškané výživné za obdobie od 01.9.2022 do vyhlásenia rozsudku u maloletého O. v sume 225 eur a u maloletej J. v sume 165 eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 15 eur na každé dieťa, spolu s bežným výživným, s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok (výrok II.). Upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s deťmi každý víkend v párnom týždni od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod. (výrok III.). Matke uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom pripraviť, v určený deň a hodinu ich otcovi v mieste bydliska detí odovzdať a v určený deň a hodinu ich od neho v mieste bydliska detí prevziať (výrok IV.). Otcovi uložil povinnosť maloleté deti v určený deň a hodinu od matky v mieste bydliska detí prevziať a v určený deň a hodinu ich matke v mieste bydliska detí odovzdať (výrok V.).

2. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že matka maloletých detí sa podaným návrhom domáhala zverenia maloletých detí do jej osobnej starostlivosti a určenia výživného otcovi v sume 370 eur mesačne na maloletého O. a v sume 330 eur mesačne na maloletú J.. Návrh zdôvodnila tým, že s otcom maloletých detí nežijú spolu od 19.03.2022, ona aj s deťmi býva v 2-izbovom prenajatom byte. Uviedla, že otec jej na výživu detí prispel v marci 2022 sumou 600 eur, v apríli 2022 sumou 200 eur,

v máji 2022 sumou 350 eur, v júni a júli 2022 po 400 eur, v auguste 2022 sumou 250 eur. Mesačné výdavky na maloletého O. vyčíslila matka na sumu 490 eur, výdavky na maloletú vyčíslila na sumu 443 eur mesačne, ďalej matka uviedla svoj priemerný mesačný príjem vo výške 740 eur a svoje mesačné náklady vyčíslila na sumu 571 eur. Na pojednávaní matka dodala, že za mesiac október 2022 jej otec prispel na výživu detí celkovo sumou 300 eur a súhlasila s úpravou styku otca s maloletými deťmi počas každého párneho víkend v mesiaci v čase od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Otec súhlasil so zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, výšku výživného navrhoval určiť v celkovej sume 300 eur mesačne na obe deti a navrhol úpravu styku s deťmi počas každého párneho víkend od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Otec Potvrdil, že s matkou nežijú spolu asi od 19.3.2022, on žije sám v rodinnom dome. Je zamestnaný ako vodič MKD, pracuje v týždňových turnusoch, do miesta výkonu práce (v T.) dochádza 2 až 3-krát do týždňa, dosahuje príjem okolo 770 eur mesačne a mesačné náklady spojené s bývaním vyčíslil na sumu 350 eur až 380 eur a ešte strava navyše. Otec potvrdil, že za mesiac september 2022 na výživu detí uhradil sumu celkom 250 eur a za mesiac október 2022 sumu celkom 300 eur. Otec uviedol, že okrem výživného v celkovej sume 300 eur mesačne je ochotný podieľať sa pomerne na mimoriadnych výdavkoch detí.

3. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že maloleté deti O. J. a J. J. sa narodili z partnerského vzťahu rodičov Ing. E. C. a O. J.. Rodičia maloletých detí ukončili spolužitie dňa 19.03.2022, kedy matka aj s deťmi opustila spoločnú domácnosť a presťahovala sa do R. N.. Matka žije sama s maloletými deťmi v 2-izbovom prenajatom byte v R. N.. Podľa nájomnej zmluvy je nájom dohodnutý na dobu určitú do 01.08.2023 a nájom je vo výške 400 eur mesačne. Matka detí je zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 723,35 eur, poberá prídavky na dve deti v sume 60 eur mesačne. Za obdobie od januára do augusta 2022 boli matke vyplatené prídavky na deti v celkovej sume 569,82 eur, čo je priemerne 71,23 eur mesačne. Okrem nájomného matka hradí poplatok za telefón 20 eur, poplatok za internet a TV 18 eur mesačne, poplatok za komunálny odpad vo výške cca 7,50 eur mesačne (za 3 osoby), spláca úver vo výške 90 eur mesačne, hradí poisťku 46 eur mesačne a má náklady na pohonné hmoty vo výške 100 eur mesačne. Okrem toho má výdavky na zabezpečenie stravovania, oblečenia, hygienických potrieb. Matka nie je vlastníčkou nehnuteľného majetku, vlastní osobné motorové vozidlo zn. I. I., rok výroby 2007. Otec detí býva sám v rodinnom dome v T., ktorý je v jeho výlučnom vlastníctve. Je zamestnaný ako vodič MKD, dosahuje priemernú čistú mesačnú mzdu 727,03 eur. Za obdobie od augusta 2021 do júla 2022 boli otcovi vyplatené cestovné náhrady v priemernej mesačnej výške 1.344,25 eur. Priemerný príjem otca vrátane cestovných náhrad predstavuje sumu 2.071,28 eur mesačne. Otec má výdavky v súvislosti s poplatkom za elektriku 53 eur mesačne, poplatok za plyn 112 eur mesačne, vodné a stočné 30 eur mesačne, internet a telefón (vrátane telefónov detí) 120 eur mesačne, pohonné hmoty okolo 200 eur mesačne. V súvislosti s výkonom práce uzavrel otec poisťenie zodpovednosti za škodu, za ktoré hradí štvrťročne sumu 104 eur. Maloletým deťom zriadil otec sporenie, v súvislosti s ktorým prispieva každému dieťaťu sumou 75 eur mesačne. Maloletý O. je žiakom 5. ročníka Spojenej školy v R. N., v súvislosti so školou má náklady cca 40 eur mesačne (vrátane stravovania v školskej jedálni). Navštevuje hudobný krúžok v hudobnej škole Yamaha, kde sa hradí polročne suma 170 eur a matka mu uhradila za notový materiál sumu 17 eur. Maloletá J. je žiačkou 1. ročníka Spojenej školy v R. N., stravuje sa v školskej jedálni (hodnota stravného lístka je 1,24 eur a mesačne sa hradí poplatok 4 eurá za réžiu), za školský klub detí sa hradí poplatok 7 eur mesačne. Ďalej navštevuje hudobný krúžok v ZUŠ v R. N., kde za ZRPŠ uhradila matka sumu 15 eur a mesačný poplatok je vo výške 8 eur, navštevuje aj SZUŠ Diamonds - tanečný krúžok, kde sa hradí zápisné v sume 10 eur, poplatok v sume 17 eur mesačne a poplatok za kostým v sume 30 eur. Obom deťom matka hradí poisťenie 25 eur mesačne, maloletému O. aj sporenie 20 eur mesačne. Okrem uvedených výdavkov majú deti aj bežné výdavky na stravovanie, oblečenie, obuv, hygienické potreby. Otec na výživu detí prispel matke v mesiaci marec 2022 sumou 600 eur, v mesiaci apríl 2022 sumou 200 eur, v mesiaci máj 2022 sumou 350 eur, v júni a júli 2022 sumou po 400 eur, v mesiaci august a september 2022 sumou po 250 eur a v mesiaci október 2022 sumou 300 eur. Z výpovedí rodičov, ako aj z pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletými deťmi bolo zistené, že deti sú s otcom v kontakte, otec si ich bráva k sebe na víkend, keď je doma. V priebehu konania sa rodičia dohodli na úprave styku otca s deťmi počas víkendov v párnom týždni od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod..

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 36 ods. 1, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, § 75 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“). Zo správy o šetrení pomerov v rodine bolo zistené, že u matky majú deti vytvorené vhodné podmienky pre uspokojovanie svojich potrieb, matka sa o deti riadne stará a naďalej má záujem poskytovať deťom osobnú starostlivosť. Z pohovoru s deťmi vyplynulo, že v domácnosti matky sú spokojné. Starostlivosť matky nenamietal ani otec detí. Súd preto maloleté deti

zveril do osobnej starostlivosti matky. Pri rozhodovaní o výživnom prihladol súd na vek a odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj pomery rodičov detí. Matka maloletých detí dosahuje priemerný čistý mesačný príjem 723,35 eur, otec detí dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vrátane cestovných náhrad vo výške 2.071,28 eur. Hoci cestovné náhrady netvorí mzdu, ide o preukázateľný príjem otca, ktorý je potrebné pri posudzovaní jeho možností a schopností zohľadniť. Z výpovede otca vyplynulo, že stravu si zabezpečuje na celý týždeň doma, aby finančné prostriedky ušetril a z ušetrených „diét“ financuje rekonštrukciu rodinného domu. Z uvedeného je zrejmé, že vyplatené cestovné náhrady otec nespotrebuje v celom rozsahu na stravovanie počas výkonu práce v zahraničí, časť týchto finančných prostriedkov otec využíva ako svoj príjem na iné účely. Súd preto prihladal aj na tento príjem otca. Pokiaľ otec uvádzal, že maloletým deťom založil sporenie, na ktoré im prispieva po 75 eur mesačne, a preto začal na výživu detí prispievať v menšom rozsahu oproti predchádzajúcemu obdobiu, súd uviedol, že v prvom rade je potrebné, aby mali maloleté deti pokryté svoje každodenné potreby a až potom možno uvažovať o sporení, ktoré bude možné využiť v budúcnosti. Pri zohľadnení veku a odôvodnených výdavkoch maloletých detí súd považoval za primerané výživné na maloletého O. sumu 250 eur mesačne a na maloletú J. sumu 220 eur mesačne. Takto určené výživné spolu s prídavkom na deti a vyživovacou povinnosťou matky bude postačujúce na krytie potrieb maloletých. Výživné v takejto výške pritom zohľadňuje aj možnosti a schopnosti otca maloletých detí. Súčasne súd rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 01.09.2022 do vyhlásenia rozsudku (t.j. do 31.10.2022, nakoľko výživné je splatné mesačne vopred). Zameškané výživné za uvedené obdobie predstavuje sumu 225 eur na maloletého O. (za mesiac september 2022 bola uhradená suma 125 eur, zostáva doplatiť 125 eur; za mesiac október 2022 otec uhradil sumu 150 eur, zostáva doplatiť 100 eur) a sumu 165 eur na maloletú J. (za mesiac september 2022 otec uhradil sumu 125 eur, zostáva doplatiť 95 eur; za mesiac október bola uhradená suma 150 eur, zostáva doplatiť 70 eur), pričom súd otcom uhradené výživné za mesiac september a október 2022 započítal pri každom dieťati v polovici. Zameškané výživné súd otcovi povolil splácať po 15 eur mesačne na každé dieťa spolu s bežným výživným, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia s tým, že neuhradením čo len jednej splátky riadne a včas sa stane splatnou celá neuhradená časť zameškaného výživného naraz. Súd rozhodol aj o úprave styku otca s maloletými deťmi. Doposiaľ sa rodičia na stretávaní otca s deťmi dokázali dohodnúť, otec však v konaní žiadal, aby aj o tejto otázke bolo rozhodnuté, a to z obavy, že v budúcnosti by mohlo dôjsť medzi ním a matkou detí k nezhodám. V konaní obaja rodičia súhlasili s tým, aby styk otca s deťmi bol upravený počas každého párneho týždňa v mesiaci v čase od soboty 9.00 hod. do nedele 18.00 hod.. Takto upravené stretávanie otca s deťmi nie je v rozpore so záujmami maloletých detí, preto súd takúto úpravu styku akceptoval.

5. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o vyživovacej povinnosti, podali včas odvolanie matka i otec maloletých detí.

6. Matka maloletých detí v odvolaní uviedla, že výška výživného určená súdom v sume 250 eur na maloletého O. a v sume 220 eur na maloletú J. nie je primeraná vzhľadom na potreby maloletých a finančné a majetkové pomery a možnosti otca. Pravidelné mesačné výdavky na maloletého O. (žiaka 5. ročníka ZŠ) sú v sume 490 eur, maloletý je alergik, navštevuje hudobný krúžok a hráva futbal. S uvedenými mimoškolskými aktivitami sú spojené zvýšené výdavky, či už na pravidelnú úhradu hudobnej v sume 30 eur, ale aj výdavky na noty a ostatné pomôcky a tiež výdavky na futbalové zápasy a vreckové. Pravidelné výdavky maloletej J. (žiačky 1. ročníka ZŠ), boli preukázané na sumu 440 eur mesačne, keď maloletá navštevuje hudobný krúžok a tanečný krúžok. S týmito aktivitami sú tiež spojené zvýšené výdavky, najmä s tanečným krúžkom, a to v súvislosti s kostýmami, obuvou a vreckovým na vystúpenia. Do výdavkov maloletých detí boli pripočítané výdavky na bývanie a za komunálny odpad. Priemerný mesačný príjem matky je 723,35 eur, výdavky má spolu 550 eur. Obe deti zdieľajú s matkou spoločnú domácnosť a matka uspokojuje ich pravidelné denné potreby a zabezpečuje im osobnú starostlivosť. Matka s deťmi býva v prenajatom 2-izbovom byte. Jej zostatok na bankovom účte Mbank bol ku dňu dožiadania súdom 10,34 eur a v Tatra banke a.s. mínus 983,97 eur. Uvedené len preukazuje skutočnosť, že matka zo svojho príjmu nie je schopná zabezpečiť ani základné mesačné výdavky maloletých detí a je nútená si peniaze požičiavať, resp. čerpať KTK úver, poskytnutý na bežnom účte formou debetu. Matka je tiež poberateľkou prídavkov na deti, na každé dieťa v sume 30 eur. Pokiaľ súd skonštatoval priemerné rodinné prídavky na sumu 71,23 eur, išlo o jednorazový príspevok pre maloletú J., preto nie je správne jednorazový príspevok zaradiť medzi pravidelný mesačný príjem matky. Otec maloletých detí je zamestnaný ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy s mesačným príjmom 727,03 eur s tým, že sú mu pravidelne vyplácané cestovné náhrady v priemerne 1.344,25 eur, jeho príjem je spolu 2.071,28 eur. Výdavky otca, podľa jeho vyjadrenia, sú 350 eur mesačne. Medzi výdavky otec zaradil aj výdavky na motorové vozidlo 200 eur mesačne, ktoré nie je jeho vlastníctvom a týmto sa prepravuje

na miesto výkonu práce a z neho, pričom prepravu z T. do N. a späť je možné zabezpečiť priamym vlakovým spojením za podstatne nižšie náklady. Zostatky na otcových účtoch ku dňu dožiadania súdu boli spolu 689,36 eur. Podľa vyjadrenia otca vyplatené cestovné náhrady nespotrebuje, nakoľko si stravu na celý týždeň nosí z domu, preto jeho argument, že stravné v zahraničí je drahé, sám vyvrátil týmto tvrdením a je zrejmé, že poukázané cestovné náhrady na stravu v zahraničí nespotrebuje. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že príjem otca je trojnásobne vyšší ako príjem matky, ktorá dvom maloletým deťom poskytuje svoju osobnú starostlivosť. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď nedostatočne vyhodnotil finančné pomery oboch rodičov a tiež nevzal do úvahy skutočnosť, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Je zjavné, že životná úroveň otca je podstatne vyššia ako životná úroveň matky, čo do finančných, majetkových a bytových pomerov. Otec sám býva cca 10 až 12 dní za mesiac v rodinnom dome, pokiaľ matka s deťmi zdieľa 2-izbový prenajatý byt. Argumentácia otca, že jeho príjem z cestovných náhrad je jeho príjmom a môže ho použiť ako chce, neobstojí a je v zásadnom rozpore s ustanoveniami § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné na maloleté deti má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Podľa ustálenej súdnej praxe základná vyživovacia povinnosť by mala byť určovaná v základnej výške 25 % príjmu povinného rodiča, pri súčasnom pripočítaní voľnočasových aktivít a výdavkov na ne. S poukazom na uvedené, súd matke maloletých detí nepriznal ani základné výživné, ktoré pri príjme otca 2100 eur je činí 525 eur (pri 25 %), pričom v uvedenom nie sú zohľadnené mimoškolské aktivity detí. Pokiaľ otec uviedol, že cestovné náhrady nebude mať, pokiaľ bude PN a nebude vykonávať prácu, je potrebné uviesť, že matke sa príjem zníži nielen v prípade jej PN, ale aj v prípade OČR, pokiaľ maloleté deti budú choré. Je zrejmé, že súd musí vychádzať zo stavu v čase vydania rozhodnutia. Otec ani jednu z preukázaných položiek pravidelných mesačných výdavkov na maloleté deti nepoprel, nespochybnil, teda výdavky detí akceptoval. Rodičia by mali uspokojovať potreby svojich detí primerane svojim finančným a majetkovým možnostiam a schopnostiam. Matka maloletých detí navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že otca zaviazal na plnenie vyživovacej povinnosti voči maloletému O. v sume 370 eur mesačne a voči maloletej J. v sume 330 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2022 a súčasne zmení výšku zameškaného výživného na maloleté deti a zaviazal otca splácať zameškané výživné v mesačných splátkach po 50 eur.

7. Otec maloletých detí v odvolaní uviedol, že bol zaviazaný na plnenie vyživovacej povinnosti vo výške 250 eur mesačne a 220 eur mesačne, súd tak zaviazal otca na plnenie vyživovacej povinnosti vo výške 470 eur mesačne, pričom pri zohľadnení súdnej praxe, podľa ktorej by sa povinný rodič mal na výživnom podieľať vo výške 30 % svojho príjmu, by mal otcov príjem dosahovať sumu približne 1.500 eur netto. Súd pri určení priemerného čistého mesačného príjmu otca zohľadnil skutočnosť, že otcovi sú od zamestnávateľa vyplácané cestovné náhrady v priemernej výške 1.344,25 eur, pričom jeho mzda podľa pracovnej zmluvy je v priemere sumu vo výške 727,03 eur. Z ustanovenia § 118 ods. 2 Zákonníka práce vyplýva, že cestovné náhrady, ktoré sú vyplácané otcovi zo strany zamestnávateľa podľa ustanovení zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách nie sú rovnako príjmom, ako príspevok na stravovanie poskytovaný zamestnávateľom matke, ktorým sa súd pre porovnanie ani nezaoberal. Cestovné náhrady sú určené vo výške podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách, pričom v nadväznosti na výkon pracovnej činnosti otca nie je predvídateľné, v akej výške mu budú pracovné náhrady vyplácané. V prípade, ak otec bude čerpať dovolenku, prípadne bude dočasne pracovne neschopný, nebude mať nárok na vyplatenie takejto sumy. V nadväznosti na plnenie vyživovacej povinnosti bolo povinnosťou súdu vysporiadať sa s ustanoveniami § 62 ods. 1 až 4, § 75 ods. 1 Zákona o rodine. Otec síce uviedol, že stravu sa snaží zabezpečiť sám doma, na druhej strane, súd musí zohľadniť aj skutočnosť, že otcovi takýmto spôsobom vznikajú náklady na prípravu stravy v plnom rozsahu. Strava sa dá pripraviť len na niekoľko dní, pričom otcovi nie je možné vopred určiť, koľko dní stráví na služobnej ceste, nakoľko tieto okolnosti sú závislé od viacerých faktorov. Nie je neobvyklé, že otec dostane od zamestnávateľa pracovné voľno len v rozsahu 24 hodín, kedy nemá dostatok časového priestoru na zabezpečenie potravín a nasledovnú pracovnú cestu, teda všetky náklady je potrebné zabezpečiť v rámci zahraničných pracovných ciest, čo je spojené aj so zvýšenými výdavkami na strane otca. Cestovné náhrady sú primárne vyplácané za účelom uhrádzania skutočných nákladov zamestnanca spojených s pracovnou cestou. Z priebehu pojednávania však vyplynulo, že súd sa nezaoberal reálnou výškou cestovných nákladov, neskúmal aké cestovné výdavky otec má, do akých krajín najčastejšie cestuje a iné okolnosti, ktoré by mohli ovplyvniť informáciu súdu potrebnú pre riadne rozhodnutie o tom, aké výdavky na pracovných cestách otcovi vznikajú, pričom náklady na stravu nie sú jediné náklady, ktoré sú zahrnuté v cestovných náhradách. Zo strany súdu nebol náležite objasnený skutkový stav vo vzťahu k vykonávanej rekonštrukcii. Skutočnosť, že dom otca si vyžaduje údržbu,

považuje otec za štandardné, túto si vyžaduje každá nehnuteľnosť, pričom táto skutočnosť sama o sebe ešte neznamená, že rekonštrukcia je vykonávaná z ušetrených diét. Vzhľadom na uvedené je zo strany súdu v tomto smere nedostatočne zistený skutkový stav, v dôsledku čoho bolo nesprávne rozhodnuté vo veci. Otec maloletých detí navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že otcovi určuje výživné na maloletého O. sumou 140 eur mesačne a maloletú J. sumou 160 eur mesačne, vždy do posledného dňa predchádzajúceho mesiaca vopred, do rúk matky, s účinnosťou od 1.9.2022 a neurčuje zameškané výživné.

8. Matka maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otcov priemerný čistý príjem bol súdom správne ustálený na sumu 2.071 eur, z čoho 30 % predstavuje 621 eur. Výdavky otec v konaní vyčíslil na sumu 350 eur mesačne. Pokiaľ otec v odvolaní cituje ustanovenie zo Zákonníka práce, čo sa považuje za mzdu, je potrebné konštatovať, že nie je dôvod uvedené ustanovenie aplikovať pri určovaní vyživovacej povinnosti rodičov voči maloletým deťom, ktoré má svoje špecifiká. Pre korektný výpočet výživného musí byť použitý aj správny základ výpočtu a komplexné posúdenie majetkových pomerov rodičov, Čistý príjem či majetkové pomery pre účely stanovenia výživného nemožno stotožniť s výškou čistej mzdy. Súd prvej inštancie v rámci dokazovania zisťoval, na aký účel sú cestovné náhrady otca spotrebované, pričom otec uviedol, že sa nestravuje v zahraničí a keď tak minimálne, ale stravu si pripravuje doma. Je zavádzajúce tvrdenie, že cestovné náhrady spotrebuje na zabezpečenie stravy na cestách. Turnusy otca sú v trvaní cca 5 dní. Ide o čas, na ktorý si naozaj môže stavu zabezpečiť doma a je zrejmé, že cestovné náhrady vyplácané zamestnávateľom nespotrebuje, čo potvrdil vo svojej výpovedi. Pokiaľ otec v odvolaní tvrdí, že súd nedostatočne posúdil náklady otca na stravu, tak z príjmu otca vrátane cestovných náhrad spolu v sume 2.071 eur po odčítaní jeho výdavkov v sume 350 eur a súdom určeného výživného na obe maloleté deti, otcovi ostáva 1.251 eur na zabezpečenie svojich potrieb, vrátane stravy pripravovanej na cestu. Argumentácia otca, že jeho príjem z cestovných náhrad je jeho príjmom a môže ho použiť ako chce, neobstojí a je v rozpore s ustanoveniami § 62 ods. 5 Zákona o rodine, v zmysle ktorého výživné na maloleté deti má prednosť pred inými výdavkami rodičov. V tomto smere matka maloletých detí poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoP/1/2017. V zmysle vyššie uvedeného dôvodu odvolania otca sa javia ako nedôvodné a matka maloletých detí sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie tak, ako uviedla v podanom odvolaní.

9. Otec maloletých detí vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že podanie matky je účelové, prostredníctvom ktorého sa snaží navodiť dojem nespokojnosti s rozhodnutím súdu, napriek skutočnosti, že v jej prospech bolo nezohľadnených niekoľko rozhodných skutočností týkajúcich sa majetkových pomerov na strane otca. V tejto súvislosti poukázal na svoje odvolanie, ktoré obsahuje skutkovú a právnu argumentáciu týkajúcu sa majetkových pomerov otca, predovšetkým otázky jeho príjmu, ako aj skutočnosti, že súd neskúmal matkou uvedené tvrdenia o „nákladnej údržbe“ rodinného domu v T., ktorý je vo výlučnom vlastníctve otca. Po opustení spoločnej domácnosti si matka neuvedomila zásadnú vec, že týmto vznikli dve samostatné domácnosti, v dôsledku čoho sa zvýšili výdavky, a to tak na strane otca, ako aj na strane matky. Táto skutočnosť musí mať za následok aj pokles životnej úrovne všetkých dotknutých osôb, a to matky, otca a aj maloletých detí. Matka mala možnosť žiť v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorý majú dostatok priestoru, napriek tomu sa rozhodla prenajať byt a platiť nájom. Takéto konanie matky malo byť posúdené podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Konanie matky má za následok potrebu vynakladania zvýšených výdavkov, pričom samotnú možnosť bývania u rodičov nerozporovala ani matka na pojednávaní. Matka v nedostatočnom rozsahu preukázala odôvodnené potreby maloletých detí, tieto v inom rozsahu uvádzala na pojednávaní, v inom návrhu vo veci samej. Je dôležité poukázať na tvrdenie matky, že je prístupná na výživné v celkovej výške 550 eur. Vzhľadom na uvedené je vylúčené, aby matka podľa jej tvrdenia z príjmu 730 eur spolu s výživným otca vo výške 550 eur bola schopná pokryť deklarované náklady detí vo výške 490 eur, resp. 440 eur, nájomné vo výške 400 eur a vlastné potreby. Je zrejmé, že sa matka o týchto nevyjadruje pravdivo, ale s cieľom dosiahnuť majetkový prospech. Otec maloletých detí sa plne pridrižiava svojho odvolania a ako aj návrhu, ako má odvolací súd rozhodnúť.

10. Kolízny opatrovník sa vyjadril k odvolaniam podaných zo strany matky a otca maloletých detí. Uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 5P/40/2020 zo dňa 17.10.2022 boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola určená vyživovacia povinnosť k maloletým deťom sumou 250 eur na maloletého O. a J. určená sumou 220 eur mesačne. Voči rozsudku, v časti určenia výživného, podali odvolanie otec a matka maloletých detí. Súd počas vykonaného dokazovania skúmal možnosti a schopnosti na strane otca a oprávnené potreby na strane maloletých detí. Určená

výška výživného aktuálne pokrýva časť potrieb maloletých detí. Maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

11. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolania boli podané v lehote, majú predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní podľa § 65 a 66 CMP prihliadnuc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že toto je potrebné vo výroku I. v časti určenia vyživovacej povinnosti a vo výroku II. o zameškanom výživnom zmeniť podľa § 388 CSP.

12. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti zverenia maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, vo výroku III. o úprave styku otca s maloletými deťmi a s tým spojené výroky IV. a V., odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknutý.

13. Rodičovské práva a povinnosti majú rodičia vo vzťahu k maloletému dieťaťu a vznikajú priamo zo zákona narodením dieťaťa. Tieto majú v rovnakom rozsahu, pričom je irelevantné, či sú rodičia manželmi alebo nie. Súčasťou rodičovských práv a povinností je sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 1 a 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4 a 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu a rovnako prihliadne na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine). Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností.

14. V prejednávanej veci súd prvej inštancie otcovi maloletých detí uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého O. sumou 250 eur mesačne a na výživu maloletej J. sumou 220 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2022, zameškané výživné u maloletého O. vo výške 225 eur a u maloletej J. vo výške 165 eur za obdobie od 01.09.2022 do vyhlásenia rozsudku povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po eur 15 na každé dieťa a upravil styk otca s maloletými deťmi v rozsahu každého víkendu v párnom týždni od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod.. Z dokazovania vykonaného pred súdom prvej inštancie mal odvolací súd za preukázané, že maloleté deti pochádzajú z partnerského vzťahu rodičov, matky Ing. E. C. a otca O. J.. Maloletý O. má 10 rokov, je žiakom 5. ročníka základnej školy v R. N., v súvislosti s čím má mesačné výdavky na obedy v školskej jedálni vo výške 40 eur, ďalej navštevuje hudobnú školu, v ktorej má náklady polročne vo výške 170 eur. Maloletý je alergik a má zvýšené výdavky na lieky. Maloletá J. má 6 rokov, navštevuje 1. ročník základnej školy v R. N., v súvislosti s čím má mesačné výdavky na obedy v školskej jedálni v priemere 30 eur (1,24 eur hodnota stravného lístka a 4 eur réžia), školský klub vo výške 7 eur, ďalej navštevuje Základnú umeleckú školu, v ktorej sa platí ZRPŠ vo výške 15 eur a poplatok 8 eur mesačne. Maloletá J. navštevuje aj tanečný krúžok, v súvislosti s ktorým sa platí zápisné vo výške 10 eur, poplatok 17 eur mesačne a matka zaplatila kostým maloletej vo výške 30 eur. Maloleté deti majú bežné výdavky na stravu, oblečenie, obuv, hygienu. Matka maloletých detí žije spolu s maloletými deťmi v dvojizbovom prenajatom byte, za ktorý nájom platí mesačne 400 eur, ďalej má výdavky na TV a internet vo výške 18 eur mesačne, komunálny odpad vo výške 7,50 eur mesačne, telefón vo výške 20 eur mesačne, splátku úveru vo výške 90 eur mesačne, poisťku vo výške 46 eur mesačne, pohonne hmoty vo výške 100 eur mesačne. Ďalej má matka mesačné výdavky spojené so stravou, oblečením a hygienickými potrebami. Matka platí maloletým deťom poistenie vo výške 25 eur mesačne a maloletému O. platí sporenie vo výške 20 eur mesačne. Pokiaľ ide o príjmy matky maloletých detí, je zamestnaná a dosahuje priemerný čistý mesačný príjem vo výške 723,35 eur, poberá prídavky na deti vo výške 60 eur mesačne. Otec maloletých detí žije sám v rodinnom dome v jeho výlučnom vlastníctve, v súvislosti s ktorým má výdavky na elektrinu vo výške 53 eur mesačne, plyn vo výške 112 eur mesačne, vodné a stočné vo výške 30 eur mesačne. Ďalej má výdavky na telefón

a internet vrátane detí spolu vo výške 120 eur mesačne, pohonné hmoty vo výške 200 eur mesačne (dochádza do práce do T.), poistenie zodpovednosti za škodu vo výške 104 eur štvrťročne v súvislosti s výkonom práce. Otec platí mesačne maloletým deťom sporenie každému vo výške 75 eur. Pokiaľ ide o príjmy otca maloletých detí, je zamestnaný ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy a priemerným čistým mesačným príjmom vo výške 727,03 eur a za obdobie od augusta 2021 do júla 2022 boli otcovi vyplatené cestovné náhrady v priemere vo výške 1.344,25 eur mesačne.

15. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou otca maloletých detí, že cestovné náhrady, ktoré sú mu vyplácané, nie sú príjmom a jeho mzda je podľa pracovnej zmluvy v priemere vo výške 727 eur mesačne. Ustanovenie § 118 ods. 1, 2 Zákonníka práce, ktoré upravuje čo sa za mzdu nepovažuje, slúži pre účely výpočtu priemerného zárobku pre pracovnoprávne účely podľa § 133 a § 134 Zákonníka práce a nie pre účely zisťovania príjmu osoby povinnej platiť výživné. Zákon o rodine ukladá súdu v ustanoveniach § 62 a § 75 prihliadať na celkové majetkové pomery povinnej osoby, nie určovať výživné len z dosahovaného zárobku v zamestnaní alebo iného príjmu povinnej osoby. Správne preto súd prvej inštancie postupoval, keď pri výške výživného prihliadol aj na iné plnenia poskytované zamestnávateľom otcovi maloletých detí, pretože cestovné náhrady tvoria podstatnú zložku príjmu otca. Priemerný mesačný príjem otca maloletých detí, z ktorého je potrebné pri určení jeho vyživovacej povinnosti vychádzať, je súčet jeho priemerného mesačného zárobku a mesačne vyplácaných cestovných náhrad z dôvodu, že takúto výšku finančných prostriedkov má otec k dispozícii na uspokojovanie svojich potrieb. I keď majú cestovné náhrady vyplácané zamestnávateľom nahradiť zamestnancovi výdavky na stravu v zahraničí, tieto náhrady nie sú účelovo viazané v tom zmysle, že by ich poberateľ nemohol použiť na iný účel. Samotný otec v priebehu konania pred súdom prvej inštancie uviedol, že v rámci pracovnej cesty sa nestruje v zahraničí, na cesty si pripravuje stravu doma a z ušetrných diét vykonáva rekonštrukciu a údržbu rodinného domu. Z uvedeného je zrejmé, že otec maloletých detí nespotrebuje cestovné náhrady v plnom rozsahu. Súd prvej inštancie správne posudzoval majetkové pomery otca maloletých detí, kedy bolo potrebné vychádzať nielen z jeho priemerného mesačného príjmu vo výške 727,03 eur, ale aj z cestovných náhrad, ktoré sú otcovi vyplácané v priemere 1.344,25 eur mesačne. Na druhej strane ale musel odvolací súd prihliadnuť k tomu, že z uvedených cestovných náhrad si musí otec maloletých detí objektívne v čase zahraničných pracovných ciest niečo na úhradu svojich stravovacích potrieb zaplatiť / aj keď sám uviedol, že sa snaží si stravu pripraviť ešte doma, tiež uviedol, že turnusy v zahraničí mu trvajú týždeň i dva, takže takúto dlhú dobu nemôže objektívne otec pokryť doma pripravenou stravou/. Dôvodne možno usudzovať, že z cestovných náhrad sa otcovi maloletých detí podarí ušetriť aspoň 50%.

16. Pokiaľ ide o určené výživné na maloletého O. vo výške 250 eur mesačne a na maloleté J. vo výške 220 eur mesačne, súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním dostatočne zistil skutočný stav veci, avšak odvolací súd dospel k odlišnému záveru ohľadom určenia primeraného výživného otca na maloleté deti, preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a otcovi maloletých detí uložil povinnosť platiť výživné na maloletého O. vo výške 200 eur mesačne a na maloletú J. vo výške 180 eur mesačne. Pri takto určenej výške výživného odvolací súd prihliadal na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov maloletých. Vykonaným dokazovaním síce vyplynulo, že priemerný mesačný príjem matky príjem vo výške 783,35 (príjem 723,35 + prídavky na deti 60 eur) je podstatne nižší v porovnaní s príjmom otca maloletých detí, ktorý dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške cca 1.400,- eur (mzda 727,03 eur + 50 % z priemerných mesačných cestovných náhrad 1.344,25 eur), a že matka poskytuje osobnú starostlivosť o maloleté deti, má teda nepochybne zvýšené náklady na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletých v súvislosti s bývaním (platí nájomné vo výške 400 eur mesačne), školskou dochádzkou (obedy v škole spolu v priemere 70 eur mesačne), stravou, oblečením, obuvou, hygienickými potrebami a záujmovými krúžkami (v priemere spolu 60 až 70 eur mesačne), pričom bolo potrebné prihliadnuť aj na skutočnosť, že otec nad rámec doteraz poskytovaného výživného mesačne uhrádza maloletým telefón a maloletým deťom zriadil sporenie, kde mesačne prispieva každému 75 eur. Je zrejmé, že maloleté deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov, na druhej strane platí aj zásada, že výživné sa určuje nielen vo vzťahu k pomerom rodičov, ale aj odôvodneným potrebám dieťaťa. Aj napriek skutočnosti, že tieto potreby matka maloletých detí, ktorá sa osobne o deti stará, vyčíslila pri maloletom O. na sumu 490 eur mesačne a na maloletú J. na sumu 443 eur mesačne, odvolací súd tieto vyhodnotil ako mierne nadhodnotenú /napríklad pri mesačných úhradách za školské pomôcky 10 eur, hygienu a drogériu 15 eur, resp. 20 eur a podobne/ a domnieva sa, že po zistených skutočnostiach, porovnaní pomerov na strane rodičov a maloletých detí, súdom prvej inštancie určené výživné na maloleté deti, ako aj matkou požadované určenie výživného na maloletého O. 370 eur a na maloletú J. vo výške 330 eur, považoval za neprimerané a vzhľadom na odôvodnené potreby maloletých detí odvolací súd určil výživné na maloletého O. vo výške 200 eur mesačne a na maloletú J. vo výške 180 eur mesačne, ktoré je primerané v súvislosti s ich vekom a

odôvodnenými potrebami. Odvolacím súdom určená výška výživného na maloleté deti v súčasnosti postačuje na pokrytie primeranej časti odôvodnených potrieb maloletých detí zo strany otca, pričom v ostatnom rozsahu budú potreby maloletých detí hradené matkou, ktorá má tiež vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom. S prihliadnutím na už dosiaľ realizované platby otca na sporenie maloletým deťom a na iné platby vynaložené v súvislosti s potrebami maloletých detí, odvolací súd pristúpil k rozhodnutiu o zmene výšky určeného výživného, opätovne zhodnotiac odôvodnené potreby maloletých detí, možnosti a schopnosti oboch rodičov, taktiež prihliadnuc na predpoklad možného budúceho zvýšenia výživného na maloleté deti v prípade napr. nástupu maloletej J. na druhý stupeň základnej školy a nástupu maloletého O. na strednú školu, keďže v súčasnosti je maloletý O. žiakom 5. ročníka základnej školy a maloletá J. je žiačkou 1. ročníka základnej školy. Aj z uvedených dôvodov odvolací súd na základe preskúmania rozsudku o určení výživného nezistil okolnosti, pre ktoré by malo byť vyhovené požiadavke matky v odvolaní o určenie výživného na maloleté deti vo výške 370 eur a 330 eur mesačne a vyhovené požiadavke otca v odvolaní o určenie výživného na maloleté deti vo výške 160 eur a 140 eur mesačne. Vykonaným dokazovaním bolo rozhodne preukázané, že na strane rodičov vo vzťahu k maloletým deťom, sú dané dostatočné majetkové pomery pre to, aby boli potreby maloletých detí pokryté výživným zo strany otca aj matky, berúc do úvahy i vyššiu mieru osobnej starostlivosti matky o maloleté deti.

17. Odvolací súd síce zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v časti výšky určeného výživného tak, že otec je povinný prispievať na výživu maloletého O. vo výške 200 eur mesačne a na výživu maloletej J. vo výške 180 eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2022. Odvolací súd však nerozhodol o možnosti otca splácať zameškané určené výživné, nakoľko odvolací súd mal len vedomosť, že otec prispel na výživu maloletých detí v septembri 2022 sumou 250 eur a v októbri 2022 sumou 300 eur, a nemá vedomosť akou sumou prispieval otec na výživu maloletých v priebehu odvolacieho konania až do rozhodnutia odvolacieho súdu. Vzhľadom na uvedené je otec maloletých detí povinný zaplatiť súdom s účinnosťou od 01.09.2022 určené výživné vo výške 200 eur mesačne na maloletého O. a vo výške 180 eur mesačne na maloletú J., ktoré sa stane splatným ku dňu právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia v zmysle § 232 ods. 3 CSP.

18. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. v časti určenej vyživovacej povinnosti a vo výroku II. o zameškanom výživnom zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

19. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože neboli zistené dôvody na aplikácie výnimky v zmysle § 55 CMP.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP").

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných

majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu. Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa CMP a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.